

slovenska
filharmonija

PVC 4

abonma 2021/22

Julia Selina Blank

dirigentska

PRETEŽNO
VOKALNI
CIKEL

FKK 3 | Slovenski svetovljan

3. in 4. marec 2022 ob 19.30

Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Orkester Slovenske filharmonije

Douglas Boyd dirigent

Andrej Žust rog

Spored **Britten** | **Krek** | **Schubert**

SMS 4 | Abelard

10. in 11. marec 2022 ob 19.30

Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Orkester Slovenske filharmonije

Toby Thatcher dirigent

Sorin Crudu oboa

Spored **Schreker** | **Strauss** | **Kopač**

VIP 4 | Amor aeternum

18. marec 2022 ob 19.30 (predkoncertni pogovor ob 18.30)

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

Zbor in instrumentalni ansambel

Slovenske filharmonije

Simon Krečič dirigent

Marta Močnik Pirc sopran (Historicus)

Theresa Plut sopran (Angelus)

David Jagodic tenor (Pilatus)

Jože Vidic bariton (Kristus)

Spored **Damijan Močnik**: Passio Anno Domini MMXXII

PVC 4

abonma 2021/22

Nuits, adieux

18. februar 2022 ob 19.30

Dvorana Marjana Kozine

Slovenska filharmonija

Zbor Slovenske filharmonije

Julia Selina Blank dirigentka

Tatjana Kaučič klavir

Jerica Bukovec priprava zbora

PRETEŽNO
VOKALNI
CIKEL

Lili Boulanger (1893–1918)

***Soir sur la plaine* | Večer na planjavi** (1913)*

Polona Plaznik, sopran

Robert Kožar, tenor

Tomaž Štular, bas

Max Reger (1873–1916)

***Nachtlied* | Nočna pesem**, op. 138/3 (1914)

Wolfram Buchenberg (1962)

***Da pacem sabbati!* | Podari sobotni mir!**
(2007)*

Per Nørgård (1932)

***Freedom (Two together)* | Svoboda (V dvoje)**
(1977/1992)*

***Abendlied* | Večerna pesem** (1980)*

Kaija Saariaho (1952)

***Nuits, adieux* | Noči, slovesi** (1991/1996)*

Katarina Lenarčič, sopran

Marta Marolt, alt

Gašper Banovec, tenor

Tomaž Štular, bas

***Horloge, tais-toi!* | Utihni, ura!** (2007)*

Alma Mahler (1879–2964)

prir. **Clytus Gottwald** (1925)

Die stille Stadt | Tiho mesto (1910, 2009)*

Laue Sommernacht | Mila poletna noč
(1910, 2009)*

Franz Schubert (1797–1828)

Trinklied | Napitnica, D 75

Tomaž Štular, bas

Der Gondelfahrer | Gondoljer, D 809

Max Reger

Morgengesang | Jutranja pesem, op. 138/2
(1914)

Lili Boulanger (1893–1918)

Hymne au soleil | Himna soncu (1912)*

Urška Bernik, alt

Stefania Udicki, klavir (3. roka)

* Prvič v Sloveniji

Koncert je brez odmora.

Koncert snema in neposredno prenaša program Ars –
3. program Radia Slovenija.

ARS

Lili Boulanger, s krstnim imenom Marie Juliette Olga, je že šestnajstletna sklenila postati skladateljica. Za to pot je imela vse predpogoje, glasba in umetnost sta bili del tradicionalnega pariškega družinskega utripa Boulangerjevih. Mati ruskih korenin je bila pevka, oče skladatelj in učitelj na konservatoriju. Lili in sestra Nadja, kasneje znana učiteljica najuglednejših glasbenikov polpretekle dobe, sta kot deklici osebno poznali takrat slavne francoske skladatelje, Masseneta, Gounoda, Saint-Saënsa, kasneje Fauréja in Ravela, ter mnoge igralce, pisatelje in slikarje, ki so se zbirali pri Boulangerjevih. Lili v glasbeno šolo ni hodila, tudi v redno šolo nikoli. Omejevali sta jo težki kronični bolezni, ki sta jo stopnjevani spremljali vse življenje. Njeno redko študijsko zavzetost ter ob glasbi posebno zanimanje za književnost in jezike – Lili se je sporazumevala tudi v ruščini, nemščini in italijanščini – so usmerjali izbrani učitelji. Igrala je violino, klavir in violončelo, kot violinistka je tudi nastopala, njen učitelj orgel je bil slavn pariški organist in skladatelj Louis Vierne, prav v skladanje pa jo je uvajal Gabriel Fauré. Prve otroške in dekliske skladbe je kasneje žal sama uničila, prve uspehe v javnosti pa doživela s cerkveno in drugo vokalno glasbo. Želela si je javne potrditve in je s svojo zajetno kantato *Faust in Helena* leta 1913 sodelovala na posebno prestižnem mednarodnem skladateljskem natečaju »nagrada Rima« (Prix du Rome) in uspela – v času umetnosti moških presenetljiv in izreden dosežek. Sledile so javne potrditve, izvedbe nagrajene in drugih skladb, raznovrstni koncerti in seveda skladanje. Daljše študijsko bivanje v rimski palači Medici so prekinili zapleti z zdravjem in prva svetovna vojna. Sestri Lili in Nadja sta se z zvesto prijateljico, ki jima je ob napredujoči in postopoma ogrožujoči Lilijini bolezni predano stala ob

strani, preselili v mirno okolje ob Seni severozahodno od Pariza. Nesebično sta vsestransko pomagali ranjenim vojakom – Lili je kljub kritičnemu poslabšanju zdravja in težkim vojnim okoliščinam občasno še skladala – ter osebno in s svojim vplivom spodbujali tudi njihovo glasbeno in drugo umetniško dejavnost.

Danes poznamo dvajset skladb Lili Boulanger. Rokopis njene nedokončane opere se ni ohranil. Razen dveh sijajno instrumentiranih, zares »francosko«, prav impresionistično zvenečih orkestrskih fresk iz zadnjega leta skladateljčinega življenja, z različicama za klavirski trio, vse skladbe povezuje človeški glas: pesmi s klavirjem, kantate, zborovske skladbe a cappella ter s solisti, z orglami na psalmska besedila ali klavirjem. Pogled v partituri skladb ***Soir sur la plaine*** (*Večer na planjavi*) in ***Hymne au soleil*** (*Himna soncu*) govori o dvajsetletni skladateljici prepričljive ideje, izdelanega skladateljskega znanja ter močne osebne izpovedi, ki človeški glas razume, nič manj koncertantno zastavljen delež klavirja, o glasbenici, ki zavestno presega glasbo svojih mladostnih vzornikov, velikanov francoskega poznega romanticizma, in se pridružuje govoricam le nekaj starejših sodobnikov, utemeljitejev glasbenega impresionizma.

Nemški skladatelj **Max Reger** je s svojim ustvarjanjem v raznolikosti romantične glasbe in njenih smeri proti koncu 19. stoletja sledil usmeritvi in idejam, kot jih je javno zagovarjal Johannes Brahms. Petnajstletnega učiteljevega sina, doma s severovzhodne Bavarske blizu češke meje sta obisk Bayreutha in doživetje Wagnerjevega *Parsifala* zaznamovala do te mere, da se je kljub očetovemu nasprotovanju odločil postati glasbenik. V Wiesbadnu je študiral med drugim pri

znamenitem teoretiku Hugu Riemannu, tam kmalu poučeval klavir in orgle, začel koncertantno kariero, se kot prepričan in zavzet katolik oženil s protestantsko nevesto, se preselil v München, kjer je nekaj let poučeval na Kraljevi akademiji glasbene umetnosti, nato pa še dve leti na konservatoriju v Leipzigu. V Bachovem in Mendelssohnovem mestu je imel vrsto učencev, kasneje znanih glasbenikov, ki so cenili predvsem njegovo veliko teoretično in skladateljsko znanje. Pred prvo vojno je bival med Jenom in Meiningenom, veliko časa pa je prebil na gostovanjih.

Od svojega trinajstega leta je intenzivno komponiral. V njegovi glasbi živita dva svetova: korenine in izročilo baroka ter njegovih glasbenih vrst in oblik, svet predvsem Bachove skladateljske umetnosti, na drugi strani pa bogata zvočnost Brahmsove in Lisztove ter razširjeni tonski svet Wagnerjeve glasbe. V splošni glasbeni zavesti živi Reger predvsem kot skladatelj orgelske glasbe, v kateri je stopnjeval in pestro razširil baročne glasbene vrste in oblike, svobodnejše koralno predigro, fantazijo in variacije ter v skladateljski obrti najstrožji obliki passacaglio in fugo. Velikopoteznost njegovih orgelskih skladb je povezana s takratnim tehničnim razvojem glasbila. Pomembno je zaznamoval zakladnico poznoromantičnega samospeva, komorne in zborovske glasbe, zapustil več kantatnih opusov, koncertov in pogostejše izvajanih variacij za orkester.

V prvem letu vojne se je Reger po telesnem in duševnem zlomu ter zdravljenju v Meranu na Južnem Tirolskem vrnil v Turingijo, v Meiningen, kjer je od leta 1911 vodil starodavno Dvorno kapelo oziroma mestni orkester, svoj »sanjski ansambel«, kot se je izrazil že davno prej. Skladal je rekviem v spomin na padle nemške vojake,

ob tem pa je na izbrana besedila iz protestantskih himnarijev uglasbil *Osem duhovnih spevov* (*Acht geistliche Gesänge*) in jih kot svoje tri »velike« motete iz opusa 110 posvetil t. i. »tomanerjem«, zboru Cerkve sv. Tomaža v Leipzigu, v kateri je deloval slavni Bach. V skladbah za štiri do osem glasov, ki so danes redko del cerkvene glasbe in nenazadnje tudi zaradi svoje zahtevnosti živijo predvsem na koncertnem odru, od daleč prepoznamo skladateljev stalni vzor, zasnovo glasbe in melodiko protestantske cerkvene pesmi. Izročilu protestanskega koral je podredil tudi vodenje sodelujočih glasov. Ti sledijo ritmu uglasbenega besedila in melodijo samo podpirajo, sozvočja, ki nastajajo, pa imajo korenine in rešitve, kot jih pozna protestantsko glabeno izročilo na čelu z Bachom. S premišljenim vodenjem glasov, stopnjevanimi sozvočji in tehnično bleščečimi skladateljskimi izpeljavami je dal Reger skladbam novo razsežnost ter samo na videz luteranske melodije oplemenitil z zgoščenimi, polnozvenečimi akordi, bogato zvočnostjo in afektom, kot ju pozna glasba iztekajoče se romantike.

Druga in tretja skladba omenjene zbirke sta uglasbitvi dveh protestantskih pesmi, pravzaprav jutranje in večerne molitve. **Nachtlied** (*Nočna/Večerna pesem*) prinaša besedilo moravskega, v Turingiji izšolanega teologa, pastora in pesnika Petrusa Herberta, ki je deloval na rodnem Moravskem, **Morgenlied** (*Jutranjo pesem*) pa je Reger uglasbil na verze nemškega jurista, teologa in vodje reformacije v Švici ter pisca številnih cerkvenih pesmi Johannesesa Zwicka.

Nemški skladatelj **Wolfram Buchenberg** je glasbeno odraščal in zorel na jugozahodnem Bavarskem, v Marktoberdorfu, ki je s svojo glasbeno gimnazijo, glasbeno-študijskim središčem – Bavarsko glasbeno akademijo ter festivalom Musica sacra international in uglednim mednarodnim tekmovanjem zborov že desetletja mednarodno pomembno stičišče kultur in glasbenih izročil. V tem mestu je obiskoval glasbeno gimnazijo, spoznal vsebino, pomen in vrednost glasbe za razvoj mladostnika in pri delu z mladino, nato študiral glasbeno pedagogiko in kompozicijo na Visoki šoli za glasbo in gledališče v Münchnu ter sodeloval v več skladateljskih mojstrskih razredih. Na tej ustanovi že trideset let poučuje. Ustvarja vsakovrstno glasbo, od solistične, komorne, orkestrske in kantatne, najintenzivneje pa za zборе vseh sestavov, od cerkvene glasbe in vsakovrstnih priredb do koncertantnih zborovskih skladb, pri katerih posebno občutljivo izbira besedila, večkrat navezana na aktualna družbena dogajanja. Njegovo predvsem zborovsko glasbo izdajajo tri vidne nemške založbe, prisoten je tudi na nosilcih zvoka. Bil je rezidenčni skladatelj Filharmoničnega orkestra mesta Hagen v Severnem Porenju – Westfaliji, tesno sodeluje z izvajalci, predvsem pevsкими zbori, in nadaljuje pot svojih učiteljev, promotorjev in vzgojiteljev v glasbi.

Opisu sloga in značaja svoje glasbe se Wolfram Buchenberg v javnosti rad izogne, pogled vanjo pa potrdi, da je zasidran v tradicionalnem tonskem svetu. Izpeljave izhajajo iz različnih glasbenih smeri polpreteklega in današnjega časa, tudi neoklasicističnih prijemov, ki so doma v sodobni, predvsem zborovski glasbi. Njegovo ustvarjanje je navezano na vsebino, od pobude do glasbenega odziva na samo besedilo.

V motetno zasnovani skladbi ***Da pacem sabbati!***

(*Podari sobotni mir!*) na pomenljivo besedilo sv.

Avguština se prepleta več tonskih svetov in skladateljskih tehnik, od osrednje melodije s koreninami v gregorijaniki do širokih statičnih akordov, od samo za uho svobodnega prepleta osnovne glasbene misli lirske barve do priosterene deklamacije, dramatičnega viška na vsebinski osi skladbe ter sproščujočega lirskega sklepa.

Danski skladatelj **Per Nørgård** je po diplomski na Kraljevi danski glasbeni akademiji v Københavnu glasbeno obzorje širil in svoje znanje razvijal v Parizu pri Nadji Boulanger, pri kateri so se na tamkajšnjem konservatoriju in zasebno izpopolnjevali mnogi kasneje znani skladatelji in drugi glasbeniki polpreteklega in našega časa z vsega sveta, tudi slovenski skladatelj Janez Matičič. Na Nørgårdovo do danes radovedno in neenovito skladateljsko pero je na začetku vplivala glasba z evropskega severa, predvsem partiture Sibeliusa in Nielsna, svoje iskre skladateljske zamisli in rešitve pa utemeljuje na spoštljivem razumevanju izročila in njegovega uglašenege sobivanja s skladaljskimi tehnikami in postopki današnjega časa, ki jih je vse, nekdanje in današnje, temeljito preštudiral in osvojil. V njegovi glasbi hodita z roko v roki razširjena klasična harmonija, danes pogosto na rob potisnjene tehnike imitacij in kanona, posebej podrobno pa se je Nørgård posvečal razvijanju tehnike komponiranja s t. i. glasbenimi serijami in neskončnim možnim kombinacijam uporabe izbranih tonov, sosledij sozvočij ali skladateljskotehničnih postopkov, ki jih je vse tudi matematično utemeljil. Ustvarja v vseh zvrsteh glasbe, opero, balet, simfonije in koncerte, glasbo za filme, za soliste od kitare do orgel

in raznovrstno komorno glasbo, pogosto pa o glasbi tudi piše. Je prejemnik več pomembnih nagrad.

Zborovska glasba je pomemben del Nørgårdovega opusa. Skladba **Freedom** (*Svoboda*) je značilen primer njegove iskre ustvarjalne misli in spretnega peresa, v kateri na temelju intervala kvinte predstavi duhovito, samo na videz preprosto melodijo, jo razvije v imitacijo ter ritmično preobrazi in izpelje v duhovit kanon, katerega izstopajoči ritem lahko neobvezno poudarita še dve poljubni tolkali.

Konec 70 let prejšnjega stoletja se je Nørgård začel seznavati in se sistematično poglobljati v raznovrstno ustvajanje Adolfa Wölflija, švicarskega umetnika, slikarja in pisca, ki je sirota, telesno in duševno zlorabljen, duševno bolan več desetletij preživel za zaprtimi vrati psihiatrične ustanove. Njegovi raznovrstni in vsebinsko pomenljivi artefakti so navdihnili več Nørgårdovih partitur, simfonijo, opero in več zborovskih skladb. Suita *Wie ein kind*, večplastna študija Wölflijevega ustvarjanja, je pomembna partitura zborovske glasbe današnjega časa, miniatura **Abendlied** (*Večerna pesem*) pa razpoloženjska, zelo statična zvočna freska, kombinacija okretov umirjenih melodij, ki jih podpirajo zelo tradicionalna, premišljeno izbrana sozvočja.

Skladateljica **Kaija Saariaho** je študirala na znani Sibeliusovi glasbeni akademiji v rodni finski prestolnici. V svetu sodobne, eksperimentalne in elektronske glasbe je raziskovala že kot študentka ter s somišljeniki, danes znanimi skladatelji in dirigenti, leta 1977 ustanovila glasbeno združenje za sodobno glasbo Odprta ušesa (*Korvat auki*), ki še vedno deluje. Po

študiju in skladateljskih začetkih se je izpopolnjevala v treh takratnih mekah sodobne glasbe, sistematično v južnonemškem Freiburgu, na skladateljskih tečajih sodobne glasbe v Darmstadtu in na Inštitutu za raziskovanje glasbe IRCAM v Parizu, kjer je še dolgo živela in ustvarjala. Stiki z velikimi imeni sodobne glasbe, skladatelji, instrumentalisti in dirigenti, so ji odprli pot na koncertne odre. Uspešno se je odzvala na vedno več naročil za raznovrstne skladbe, za različne izvajalce, instrumentaliste in pevce, od komorne glasbe do opere. Danes glasbo Kaije Saariaho izvajajo po vsem svetu, v največjih glasbenih središčih, na pomembnih festivalih in v najbolj znanih opernih gledališčih, mnoge njene skladbe so bile nagrajene, laskava priznanja pa prejemajo tudi posnetki njenih del.

Skladateljico zanima tudi človeški glas, njegovi zvočni učinki, solistično, v majhni skupini in v zboru, brez spremljave, s klavirem, drugimi glasbili in z orkestrom, kot bi v skladbah preizkušala njegove zmogljivosti. Njeno zanimanje za glas potrjujejo tudi njena štiri glasbeno-gledališka dela, pravzaprav opere. Skladba **Nuits, adieux** (*Noči, slovesi*) za štiri soliste in osemglasni zbor je dramaturško napeta ritmično virtuozna sestavljanka zapletenih melodičnih obrazcev solistov, ki posnemajo afektirano recitacijo besedila, pogosto v smislu *Sprechgesanga* oziroma »govorjenega petja«, zvočnih ploskev zbora, skrajnih obsegov glasov, recitacijskih obrazcev, onomatopoetskih zvokov, afektiranih šumov, krikov, a tudi umirjenih prepletov glasov s koreninami v mikropolifoniji Ligetijevega kova. Skladbo je Saariaho leta 1991 napisala za pevski kvartet in elektronsko organizirano glasbo ter jo čez pet let prekomponirala za soliste in zbor. Vztrajno utripanje

ritma je rdeča nit skladbe ***Horloge, tais-toi!*** (*Utihni, ura!*). Pestre priostrene melodije dveh visokih glasov, ki se izmenjujeta, komaj prepletata – napetost vsebine stopnjujejo onomatopoetskimi vzkliki –, spretno in v preizkušeni neoklasistični maniri podpira klavir.

Alma Mahler je odraščala v findesieclovsko dinamičnem, z umetnostjo in živahno salonsko družabnostjo zaznamovanem družinskem okolju. Pri Schindlerjevih – Almin oče Emil je bil slikar krajinar – so se srečevali pravzaprav vsi, ki so na Dunaju zadnji desetletji 19. stoletja in na začetku 20. v različnih vejah umetnosti in v družabenem vplivu kaj veljali, slikarji s Klimtom in kasneje Kokoschko na čelu, gledališčniki, arhitekti in glasbeniki, med katerimi je bil skladatelj Alexander Zemlinsky, njen učitelj kompozicije. Alma je imela tudi izbrane učitelje klavirja, izvrstno je igrala *a vista* – z lista in je redno tudi javno nastopala. Leta 1901 jo je spoznal takrat že cenjeni skladatelj, dirigent in direktor dvorne opere, devetnajst let starejši Gustav Mahler, leto kasneje sta se poročila. Življenje v velikomeščansko družabnost tako vpete Alme z discipliniranim in večno prezaposlenim umetnikom, ki je dan in noč skladal tudi na sicer prestižnih počitnicah, ni bilo preprosto, oba je težila hčerkina smrt, od vsega začetka pa je zvezo nenazadnje bremenila Gustavova zahteva, da Alma, ki je skladateljsko pero prav spretno sukala, načelno in za vedno preneha s komponiranjem. Po Gustavovi smrti je Alma omožila arhitekta Walterja Gropiusa in kasneje književnika Franza Werfla in se z njim po priključitvi Avstrije nemškemu rajhu prek Provanse preselila v Kalifornijo. Tudi v Ameriki je bila vpeta v predvsem glasbeno javnost, srečevala je najvidnejše glasbenike

popreteklega časa in spisala svoj življenjepis. Umrla je v New Yorku, pokopana pa je na Dunaju.

Še preden jo je v skladanje uvajal Alexander Zemlinsky in preden je spoznala Gustava Mahlerja, je zložila vrsto klavirskih skladb, violinski sonati, skladbe za zbor, razmišljala naj bi tudi o operi, nekateri viri govorijo o njenih stotih skladbah, dodatno, da s skladanjem kljub Gustavovi izrecni prepovedi ni popolnoma prenehala. Danes poznamo samo sedemnajst Alminih pesmi s klavirjem na besedila Heineja, pesniških ikon njenega časa, Dehmela, Rilkeja, soproga Werfla in nekaterih drugih, skladateljsko spretnih in za glasbo stopnjevanega romanticizma značilnih miniatur. Njeni samospevi so v novem času doživeli več predstavitev in priredb za večje izvajalske sestave, tudi za orkester.

Dve pesmi Alme Mahler, **Die stille Stadt** (*Tiho mesto*) in **Laue Sommernacht** (*Mila poletna noč*), je za izvajanje s sedem- oziroma šestglasnim zborom priredil Clytus Gottwald, ena osrednjih osebnosti sodobnega evropskega in doyen nemškega zborovstva, umetnik redko širokega razgleda in znanj, glasbenih, teoloških in drugih humanističnih, profesor, cerkveni glasbenik, izdajatelj stare glasbe, ustanovitelj znanega zbora Schola Cantorum, ki je tri desetletja navduševal z izvedbami zgodnje in najsodobnejše glasbe, sodelavec in umetniški sopotnik mnogih pomembnih skladateljev našega časa, od Ligetija do Pendereckega, nikakor nazadnje Globokarja. Leta 1983 je Clytus Gottwald za zbor prvič prekomponiral Mahlerjevo pesem, čez dvajset let še nekaj drugih in znameniti *Adagietto* iz *Pete simfonije*, Gustavovo ljubezensko pismo tako oboževani Almi, kasneje pa znane odlomke Schuberta, Wagnerja, Berlioza, Wolfa, Debussyja, Brahmsa, še nekaterih drugih

in leta 2009 tri Almine pesmi. Njegove transkripcije so danes stalnica koncertnih sporedov številnih znanih zborov. O svojem komponiranju in prestavitvah skladb velikanov glasbenega peresa za zbor je Gottwald zapisal: »Jaz ne komponiram, sem le skladateljsko misleč človek. Misel, na katero želim s svojim skladateljskim delom opozoriti, pa je, da bi skladatelji zbor spet upoštevali enako resno kot inštrument.«

Franz Schubert je bil doma v glasbeni družini. Učila sta ga najprej oče in brat Ignaz, še z enim bratom je igral v družinskem godalnem kvartetu, enajstletnega so ga sprejeli v dvorni deški konvikt, tam je seveda tudi pel, vsa druga glasbena znanja pa je nabiral pri dvornem skladatelju Antoniu Salieriju. Še ne polnoleten je bil pomožni učitelj v očetovi šoli v Lichtenthalu, danes 9. okrožju avstrijske prestolnice, in se nato leta 1816 potegoval za mesto učitelja na nemški glasbeni šoli v Ljubljani, a dela ni dobil. Po nekaj poletjih učiteljevanja na posestvu Esterházyjev v Železnem na Gradiščanskem so se mu tudi vsi prihodnji poskusi, da bi dobil stalno službo, izjalovili. Od leta 1818 je živel na Dunaju, večinoma na robu preživetja, v času nadležne bolezni dlje časa v obremenjujoči osami, večinoma od sprotne prodaje svojih skladb, redkih naročil in objav, ter se popolnoma posvetil glasbi in komponiranju.

S častilci svoje muze se je pogosto družil na bralno-glasbenih družabnih večerih, ki so jih kmalu poimenovali *Schubertiade*. Ob njem so se zbirali umetniki, slikarji, književniki in znani pevci, med njimi tudi baritonist Vogl, ki je spodbudil in prvič izvajal toliko Schubertovih pesmi. Večina njegovih uglednih, a le navideznih prijateljev, je njegovo glasbo želelo, jo na srečanjih s skladateljem

uživalo in hvalilo, na socialno ogroženega mladega moža pa preprosto pozabilo. Nič manj zavzeto, družabno in glasbeno, je Schubert sodeloval v stalnih pevskih omizjih, v katerih je petje v skupini, s klavirjem ali brez, ponujalo nekaj dodatne umetniške potrditve in komaj skromnega vsakdana. V tem družabno-kulturnem krogu ali iz njega je nastalo nepregledno število Schubertovih vokalnih del, pesmi, zborovskih skladb in krajših kantat, mojster pa je v obeh družbah svojim prijateljem pri klavirju predstavljal in sproti snoval tudi drugo glasbo, raznovrstne komorne skladbe, sonate in simfonije.

Ustvarjal je hitro, brez počitka in hlastno. Verjetno je ni glasbene vrste ali oblike, po kateri ne bi segel in v kateri ne bi ustvaril presežnih, večno vrednih del. Mojstrstvo in lahkotnost ustvarjanja ter tako značilna Schubertova govorica melodije z nadihom žalosti vejejo iz prav vseh partitur, pa naj gre za krajše klavirske skladbe ali sonate, izbrano in tenkočutno komorno glasbo, več kot 600 nenadomestljivih pesmi s klavirjem ali priložnostna in antologijska zborovska dela, številne spevoigre in opero, za briljantne ali razmišljajoče resignirane simfonije in osebno obarvano cerkveno glasbo.

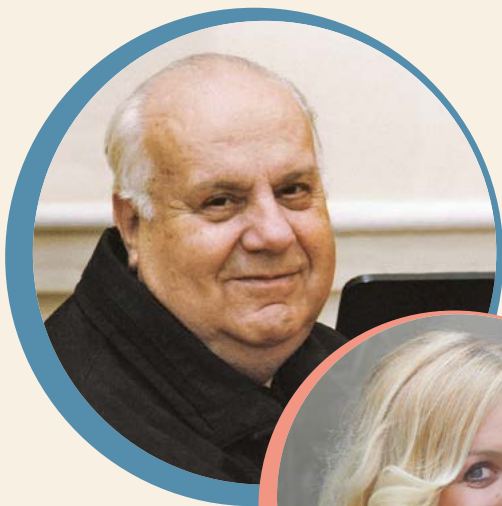
Čas bogastva Schubertove muze sovpada z neslutnim razcvetom romantične zborovske glasbe v današnjem pomenu zvrsti, ko postane skupina pevcev izvrsten medij za sporočanje romantične estetike, aktualna romantična, preprosta in vrhunska lirika pa sredstvo glasbenega izražanja. *Liedertafel*, pevsko omizje, postane prek nemških dežel tudi v monarhiji Schubertovega časa glasbeno-socialna kategorija in skladatelji ji izdatno naklonijo svoje glasbeno in nenazadnje družabno pozornost. V tem okviru vidimo danes Schuberta kot pomembnega ustvarjalca romantične glasbe za zbor.

Samo za moške zборе, s spremljavo klavirja, kitare, rogov ali godal ali brez nje, je zložil 97 skladb, miniatur ali daljših skladb resne, dovtipne, igrive, pogosto ljubezenske vsebine. Segal je po vrhunski in priložnostni liriki svojega časa, romantično v glasbi pa je vzneseno slikal s tedaj obveznimi vsebinskimi pojmi, kot so gozd, ljubezen, vino, noč, hrepenenje in mesečina.

Tudi vznesena **Trinklied** (*Napitnica*) s skoraj obveznim baritonskim solom in **Der Gondelfahrer** (*Gondoljer*), prva delo Schuberta sedemnajstletnika, druga razpoloženska freska nikoli doživetih Benetk, imata vse najprepoznavnejše lastnosti Schubertove zborovske glasbe. Kot bi z uglašeno podporo klavirja po kleni napitnici prisluhnil kateri iz množice mojstrovih pesmi, njeni umirjeni, žalostno predani kantileni.

Tomaž Faganel

Čestitamo **dr. Mirku Cudermanu** ob prejemu Prešernove nagrade za življenjsko delo. S svojim poustvarjalnim, muzikološkim, pedagoškim in organizacijskim delom je temeljno zaznamoval slovensko zborovsko glasbo zadnjih desetletij.

Sopranistki **Andreji Zakonjšek Krt** in skladatelju **Damijanu Močniku** pa čestitamo za nagrado Prešernovega sklada.

Slovenska filharmonija čestita vsem Prešernovim nagrajencem 2022!

Foto: Ingvild Festervoll Melien

Julia Selina Blank

Julia Selina Blank je večkrat nagrajena nemška dirigentka z mednarodnimi izkušnjami vodenja ansamblov, zborov in orkestrrov. Je diplomantka Münchenske Univerze za glasbo in uprizoritveno umetnost in Norveške visoke glasbene šole v Oslu.

Njeni učitelji so bili Michael Gläser, Fredrik Malmberg in Grete Pedersen. Dodatno se je izobraževala pri dirigentih Andersu Ebyju, Stefanu Parkmanu, Justinu Doyleu in Danielu Reussu.

Je ustanoviteljica in dirigentka ženskega vokalnega ansambla DAME in zbora pevskih solistov Mladi vokalni ansambel München (Junges Vokalensemble München). Bila je glasbena asistentka Zbora norveških solistov, dirigirala pa je tudi Münchenskim simfonikom, Norveškemu baročnemu orkestru Barokkanerne, vokalni zasedbi JSB-ensemble iz Osla, zboroma Bavarskega in Srednjenemškega radia v Münchnu in Leipzigu ter zboru Švedskega radia. Z Zborom Slovenske filharmonije je sodelovala leta 2020. Kot štipendistka nemškega Forumu za mlade dirigente Nemškega glasbenega sveta pa je sodelovala še z zboroma Zahodnonemškega in Severnonemškega radia iz Kölna oziroma Hamburga ter s Filharmoničnim zborom iz Berlina.

Je prvonagrajenka leta 2018 prvič izvedenega mednarodnega dirigentskega tekmovanja v Londonu (London International Choral Conducting Competition), leta 2019 pa je bila zmagovalka mednarodnega dirigentskega tekmovanja v Hongkongu (World Choral Conducting Competition). Preteklo leto se je s Komornim zborom Rias iz Berlina uvrstila med finaliste tekmovanja nemških zborovskih dirigentov (German Choral Conductors). Bila je tudi finalistka lanskega dirigentskega tekmovanja za nagrado Erica Ericsona.

Trenutno z družino živi na Norveškem in vodi Komorni zbor NOVA iz Osla.

Foto: Janez Kotar

Tatjana Kaučič

Pianistka **Tatjana Kaučič** je diplomirala na ljubljanski Akademiji za glasbo in magistrirala na Univerzi Mozarteum v Salzburgu pri Brigitte Engelhard. Specialistični študij komorne glasbe je opravila pri Anthonyju Spiriju na Visoki šoli za glasbo v Kölnu. Krstno

je izvedla številne skladbe slovenskih skladateljev. Kot pianistka je sodelovala pri snemanju plošče *Sonate za pihala in klavir* Iva Petriča in pri *Antologiji klavirskih skladb* Janeza Matičiča. Leta 2007 je pri založbi Pizzicato izšla njena solistična plošča *Riflessi Mitteleuropei* z deli italijanskega skladatelja Riccarda Fabrisa. Od leta 2001, odkar je zaposlena pri Zboru Slovenske filharmonije, je izvedla in posnela številne skladbe za klavir in zbor.

S soprogom, klarinetistom Dušanom Sodjo, sta leta 1994 ustanovila Duo Claripiano. Koncertirata po številnih odrih po Evropi, Ameriki in Aziji: Festival Fringe v Edinburgu, festival Koroško poletje, Festival Ljubljana, Mendelssohnova hiša v Leipzigu, Mednarodni festival Narodne galerije v Erevanu v Armeniji, ClarinetFest v Los Angelesu, Madridu in na Floridi ter turneja po Kitajski leta 2019.

Leta 2016 sta izpeljala projekt *Slovenska ljudska glasba v koncertni preobleki* za Duo Claripiano. Skladatelji vseh generacij so na njuno pobudo ustvarili koncertne skladbe po slovenskih ljudskih napevih. Njuna diskografija obsega pet programsko raznovrstnih zgoščenk: *Legende*, *Srečanja*, *Romantic Claripiano*, *20 Claripiano* in *V objemu dvojine*.

V zadnjih letih so skladatelji zanju napisali nove koncerte za klarinet, klavir in različne sestave: *Claripiano* Janija Goloba (2018), *Ta-Du* Tomaža Habeta (2019), *Samo lupina smo* Andreja Makorja (2020), *Srebrni koncert* Črta Sojarja Voglarja (2020) in *Koncert za klarinet, klavir in godala* Nenada Firšta (2021).

Lili Boulanger

Soir sur la plaine

Albert Samain (1858–1900)

Vers l'occident, là-bas, le ciel est tout en or ;
Le long des prés déserts où le sentier dévale
La pénétrante odeur des foin coupés s'exhale,
Et c'est l'heure émouvante où la terre s'endort.

La faux des moissonneurs a passé sur les terres,
Et le repos succède aux travaux des longs jours ;
Parfois une charrue, oubliée aux labours,
Sort, comme un bras levé, des sillons solitaires.

La nuit à l'orient verse sa cendre fine ;
Seule au couchant s'attarde une barre de feu ;
Et dans l'obscurité qui s'accroît peu à peu
La blancheur de la route à peine se devine.

Puis tout sombre et s'enfonce en la grande unité.
Le ciel enténébré rejoint la plaine immense...
Écoute ! ... un grand soupir traverse le silence...
Et voici que le cœur du jour s'est arrêté !

Max Reger

Nachtlied

Petrus Herbert (ok. 1530–1571)

Die Nacht ist kommen,
drin wir ruhen sollen;
Gott walts zu Frommen

Večer na planjavi

Prevedel Janez Perko

Tam na zahodu je nebo vse v zlatu;
ob osamelih tratah, kjer v dolino pot drsi,
prodoren vonj iz pokošenega sena duhti
in je spet ura ta ganljiva, ko zemlja pada v sen.

Prek zrelih polj je kosa žanjcev šla,
počitek bo sledil naporom dolgih dni;
le še kak plug, pozabljen po oranju kdaj,
štrli kot roka kvišku iz samotnih brazd.

Na vzhodu noč posiplje droben svoj pepel;
samo še na zahodu zadržuje se ognjeni pas;
in v mraku, ki se zlagoma vse bolj gosti,
se komaj še zazna poti belina.

Potem pa vse izgine, se pogrezne v eno.
Nebo se temno združi spet s planjavo širno ...
Čuj! ... ko težak vzdihljaj prekine to tišino ...
in že srce je dneva obnemelo!

Nočna pesem

Prevedel Tomaž Faganel

Prišla je noč,
v kateri naj bi se spočili;
naj Bog da, da pobožni

nach seinem Wohlgefallen,
daß wir uns legen
in seinem Gleit und Segen,
der Ruh zu pflegen.

Treib, Herr, von uns fern
die unreinen Geister,
halt die Nachtwach gern,
sei selbst unser Schutzherr!
Schirm beid, Leib und Sell,
unter deine Flügel,
send uns dein Engel.

Laß uns einschlafen
mit guten Gedanken,
fröhlich aufwachen
und von dir nicht wanken,
laß uns mit Züchten
unser Tun und Dichten
zu deinem Preis richten!

Wolfram Buchenberg

Da pacem sabbati!

Sv. Avguštín (354–430):

Confessiones/Izpovedi X, 27; XIII, 35, po 36

Sero te amavi,
pulchritudo tam antiqua et tam nova,
sero te amavi!
Et ecce intus eras et ego foris,
et ibi te quaerebam,
et in ista formosa, quae fecisti,
deformis inruebam.
Mecum eras, et tecum non eram.
Ea me tenebant longe a te,
quae si in te non essent, non essent.
Vocasti et clamasti et rupisti surditatem meam:
coruscasti, splenduisti et fugasti caecitatem meam:
fragrasti,
et duxi spiritum, et anhelo tibi,
gustavi et esurio et sitio,
tetigisti me,
et exarsi in pacem tuam.
Domine deus, pacem da nobis
– omnia enim praestitisti nobis –
pacem quietis,

po njegovi volji
ležemo, da se
pod njegovim varstvom in blagoslovom
umirimo.

Odženi, Gospod, daleč od nas
nečiste duhove,
bodi naša nočna straža,
sam bodi naš zaščitnik!
Varuj oboje, telo in dušo,
pod svojimi perutmi,
pošlji nam svojega angela.

Naj zaspimo
z dobrimi mislimi,
se veseli zbudimo
in pred teboj ne omahujemo,
naj skrbno naravnamo
svoja dejanja in misli
v tvojo slavo!

Podari sobotni mir!

Prevedel Ivan Florjanc

Pozno sem te vzljubil,
lepota, starodavna in nova,
pozno sem te vzljubil!
In glej, ti si bil znotraj, a jaz zunaj;
hrepeneče sem te tamkaj iskal,
in sem v te tvoje krasote, ki si jih ustvaril,
jaz pohabljenec vdiral.
Bil si z mano, jaz pa ne s teboj.
One stvari so me držale daleč od tebe,
ki – če bi ne bile v tebi – jih ne bi bilo.
Pozival in klical ter pretrgal si mojo gluhost;
žarel si, bleščal in pregnal mojo slepoto,
močno si dišal,
in vdihaval sem duha ter hlepel po tebi,
okusil sem, zdaj pa me peklita lakota in žeja,
dotaknil si se me,
in vzplamptel sem v tvojem miru.
Gospod Bog, podari nam mir
– saj dal si nam vse –
mir umirjenosti,

pacem sabbati,
pacem sine vespera,
pacem aeternitatis tuae.

Per Nørgård

Freedom (Two together)

Walt Whitman (1819–1892)

Winds blow South, or winds blow North,
Day come white, or night come black,
Home, or rivers and mountains from home,
Singing all time, minding no time,
While we two keep together...

Low hangs the moon --- it rose late;
O it is lagging --- O I think it is heavy with love, with love

This gentle call is for you, my love, for you

Abendlied

Adolf Wölfli (1864–1930)

Schön ist's in der, Dämmerstunde:
Traulichem, Alleine sein
Tiefes Schweigen in der Runde.
Blasses Träumen wiegt mich ein.
Auf die leicht verhauchten Scheiben
strahlt verbleichend Abendrot,
Gold und weisse Wolken treiben
Schlafen gehen, Schmerz und Not.

Wundersame Märchenfarben:
Wolkenzüge, Welten – Feern.
Westlich letzte Sonnen – Garben.

Östlich erster, klarer Steern.
Grau in grau die Pappeln ragen:
in den Himmel, ernst und stumm.
Gold und weisse Wolken treiben
Schlafen gehen, Schmerz und Not.

sobotni mir,
mir brez zatona,
mir tvoje večnosti.

Svoboda (V dvoje)

Prevedel Janez Perko

Vetrovi pihajo na jug ali pihajo na sever,
naj bo beli dan ali črna noč,
doma ali reke in gore zdoma,
pojoč ves čas, ne meneč se za čas,
dokler midva ostaneva skupaj ...

Nizko lebdi luna --- pozno je vstala; oh, zaostaja
--- oh, mislim, da je težka od ljubezni, od ljubezni

Ta nežni klic je namenjen tebi, ljuba moja, tebi

Večerna pesem

Prevedel Tomaž Faganel

Lepo je v tej večerni uri:
domače, samotno,
globok molk med nami.
Medlo sanjarjenje me zaziblje.
Na rahlo zamegljenih steklih
žari bledeča večerna zarja,
zlati in beli oblaki odganjajo
spanje, bolečino in stisko.

Prečudne pravljичne barve:
jate oblakov, oddaljeni svetovi.
Na zahodu zadnji sončni žarki.

Na vzhodu prva, jasna zvezda.
Sivo v sivem segajo topoli:
v nebo, resno in molče.
Zlati in beli oblaki odganjajo
spanje, bolečino in stisko.

Nuits, adieux

Jacques Roubaud (1932)

Dans l'air
s'arrache
de la terre
au noir la lumière
et la crache
dans l'air
la nuit rêche jusqu'aux bords
des arbres
dans la terre

Nuit
tu
es venue
les
lumières
ont poussé
sur
les herbes, les pentes
vidées
de
lumières, les
lumières
sont
devenues
sombres

dans l'herbe
s'attachent
de la terre
au noir les grains les vagues
de la lumière
et les crachent
dans l'herbe la nuit réelle jus-
qu'au bord
des arbres
sous la terre

Nuit, c'est cela
chevelure
de noir révérend la lumière n'est
que pour le définir
ainsi
la nuit première précéda le jour

Noči, slovesi

Prevedel Janez Perko

V zrak se iztrga iz zemlje svetloba v temo
in jo izpljune v zrak
noč trpka v zemlji do robov dreves

Prišla si noč
prameni svetlobe so se razlezli
po travah, po pobočjih,
ki so bila brez svetlobe,
prameni so postali temni

v travnih semenih
se valovi svetlobe
oprijemajo zemlje v temi
in jih izpljunejo na travo
noč sama do roba dreves
pod zemljo

To je torej noč,
častitljiva temna griva las
svetloba je le za to da to določa
tako je prva noč prišla pred dnevom

Honoré de Balzac (1799–1850)

Adieu, granit, tu deviendras fleur; adieu, fleur, tu
deviendras colombe; adieu
colombe, tu seras femme;
adieu, femme, tu seras souffrance; adieu, homme, tu
seras croyance; adieu,
vous qui serez tout amour et prière.

Horloge, tais-toi!

Alexandre Barrière (1792–ok. 1865)

Paisible, dos au mur, se tient l'horloge...

Tic... tac... tic... tac !

Je déteste son bruit, il me tourmente...

Tic... tac... tic... tac !

Il me rappelle que le temps s'écoule...

Tic... tac... tic... tac !

Et que, pauvre de moi, quoi que je fasse...

Tic, tac, tic, tac !

Il faudra bien, un jour, que je trépasse...

Tic, tac, tic, tac !

Ah! Ce tic-tac incessant m'insupporte !

Tic, tac, tic, tac !

Oh, bon Dieu, silence, Horloge, tais-toi !

Tic et tac et tac et tic !

Ne m'entends-tu pas, Horloge? Tais-toi !

Tic, toc, tac et toc, tic, tac, toc !

Shhh ! Shhhhhh !

Tac et toc, tac, toc !

Shhh ! Shhh ! Shhh !

Ta tac-tic !

Shhh ! Shhh ! Shhhhhh !

... C'est du toc

Taisez-vous, Aiguilles ! Tais-toi, Horloge !

Sh ! Taisez-vous, taisez-vous ! Sh ! Shhh !

T'es qui toi ? T'as ton ticket ?

Qui t'as piqué ? T'es tout toqué ! Tac, tic, tic et
tac, tac et tic, tac !

Sh ! Sh ! Silence ! Je veux le silence !

Tac et toc, tic et tac et tac et tic !

Sh ! Sh ! Je déteste son bruit, il me
tourmente... Il me rappelle que le temps
s'écoule... Sh ! Sh ! Ne m'entends-tu pas,

Zbogom, granit, postal boš cvet; zbogom, cvet, postal
boš golobica; zbogom,
golobica, ti boš žena;
zbogom, žena, ti boš bolečina; zbogom, mož, ti
boš vera; zbogom,
vi, ki vas bo sama ljubezen in molitev.

Utihni, ura!

Prevedel Janez Perko

Mirna, s hrbtom ob steno naslonjena ura ...

Tik ... tak ... tik ... tak!

Ne maram tega zvoka, na živce mi gre ...

Tik ... tak ... tik ... tak!

Opominja me, da čas teče ...

Tik ... tak ... tik ... tak!

in da bom, revež, karkoli že storim ...

Tik, tak, tik, tak!

nekega dne moral umreti ...

Tik, tak, tik, tak!

Ah! Ta nenehen tik-tak mi je neznosen!

Tik, tak, tik, tak!

Oh, ljubi Bog, tišina! Utihni, ura!

Tik in tak in tak in tik!

Me ne slišiš, ura? Utihni!

Tik, tok, tak in tok, tik, tak, tok!

Ššš! Šššššš!

Tak in tok, tak, tok!

Ššš! Ššš! Ššš!

Ta tak-tik!

Ššš! Ššš! Ššššš!

... To bo tok

Utihnite, kazalci! Utihni, ura!

Ššš! Utihnite, utihnite! Ššš! Šššš!

Pa kdo si ti? Smeš biti tu?

Te kdo pika? Ti prisma! Tak, tik,
tik in tak, tak in tik, tak!

Ššš! Ššš! Tišina! Hočem tišino!

Tak in tok, tik in tak in tak in tik!

Ššš! Ššš! Ne maram tega zvoka,
na živce mi gre ... Opominja me, da čas
teče ... Ššš! Ššš! Me ne slišiš,

Horloge? Tais-toi ! Taisez-vous,
Aiguilles ! Tais-toi, Horloge ! Taisez-vous,
taisez-vous, taisez-vous, Shhhhhh !

Horloge ! Tais-toi, Horloge ! Tais-toi !
Tic... tac... tic... tac !

Alma Mahler, priir. Clytus Gottwald

Die stille Stadt

Richard Dehmel (1863–1920)

Liegt eine Stadt im Tale,
ein blasser Tag vergeht.
es wird nicht lange dauern,
bis weder Mond noch Sterne
nur Nacht am Himmel steht.
Von allen Bergen drücken
Nebel auf die Stadt,
es dringt kein Dach, nicht Hof noch Haus,
kein Laut aus ihrem Rauch heraus,
kaum Türme noch und Brücken.
Doch als dem Wanderer graute,
da ging ein Lichtlein auf im Grund
und durch den Rauch und Nebel
begann ein leiser Lobgesang
aus Kindermund.

Laue Sommernacht

Otto Julius Bierbaum (1865–1910)

Laue Sommernacht: am Himmel
stand kein Stern, im weiten Wäldern
suchten wir uns tief im Dunkel
und wir fanden uns.

Fanden uns im weiten Walde
in der Nacht, der sternenlosen,
hielten staunend uns im Arme
in der dunklen Nacht.

War nicht unser ganzes Leben
nur ein Tappen, nur so ein Suchen
da in seine Finsternisse,
Liebe, fiel dein Licht.

ura? Utihni! Utihnite,
kazalci! Utihni, ura! Utihnite,
utihnite, utihnite, šššššš!

Ura! Utihni, ura! Utihni!
Tik ... tak ... tik ... tak!

Tiho mesto

Prevedel Tomaž Faganel

Leži v dolini mesto,
mineva blede dan,
trajalo ne bo več dolgo,
ko na nebu ne bo ne meseca
ne zvezd, le noč.
Na mesto z vseh gora
pritiskajo meglè,
nobena streha ne domačija ne hiša,
noben glas ne prodre iz njihovega dima,
komaj zvoniki in mostovi.
A ko je popotnika obšla groza,
je tam v dolini vzniknila lučka
in skoz dim in meglo
se je iz otroških ust
začela tiha hvalnica.

Mila poletna noč

Prevedel Tomaž Faganel

Mila poletna noč: na nebu
nobene zvezde, v daljnih gozdovih
sva se globoko v temi iskala
in se našla.

Našla sva se v širnem gozdu
v noči brez zvezd,
začudena sva se objela
v temni noči.

Kaj ni vse naše življenje
bilo le tipanje, samo iskanje,
tedaj je v njegove temine
posvetila tvoja luč, ljubezen.

Franz Schubert

Trinklied

Friedrich Schaffer (1722–1800)

Freunde, sammelt euch im Kreise,
freut euch nach der Väter Weise,
stimmt in lautem Jubel ein!

Freundschaft reicht den Wonnebecher
zum Genuß dem frohen Zecher,
perlend blinkt der goldne Wein.

Schließt in dieser Feierstunde
Hand in Hand zum trauten Bunde,
Freunde, stimmtet fröhlich ein,
Laßt uns alle Brüder sein!

Freunde, seht die Gläser blinken,
Knaben mögen Wasser trinken,
Männer trinken edlen Wein!

Wie der goldne Saft der Reben
sei auch immer unser Leben,
stark und kräftig, mild und rein!

Unsern Freundesbund zu ehren
lasset uns die Gläser leeren,
stark und kräftig, mild und rein
sei das Leben, sei der Wein!

Der Gondelfahrer

Johann Baptist Mayrhofer (1887–1836)

Es tanzen Mond und Sterne
den flücht'gen Geisterreih'n,
wer wird von Erdensorgen
befangen immer sein!

Du kannst in Mondesstrahlen
nun meine Barke wallen,
und aller Schranken los,
wiegt dich des Meeres Schooß.

Vom Markusturme tönte
der Spruch der Mitternacht,
sie schlummern friedlich alle,
und nur der Schiffer wacht.

Napitnica

Prevedel Tomaž Faganel

Prijatelji, v krogu se zberite,
veselite se po zgledu očetov,
pridružite se glasnemu veselju!

Prijateljstvo podaja čašo ugodja
v užitek veselemu pivcu,
zlato vino se lesketajoče peni.

Sklenite to slovesno uro
z roko v roki tesno povezani,
pritegnite veselo, prijatelji,
vsi bodimo bratje.

Prijatelji, glejte, kako leskečejo se čaše,
dečki naj kar pijejo vodo,
možje pa pijejo žlahtno vino.

Kot zlati sok trte
naj bo vedno naše življenje,
močno in krepko, blago in čisto!

Na čast naše prijateljske zaveze
izpraznimo čaše,
močno in krepko, blago in čisto
naj bo življenje, naj bo vino!

Gondoljer

Prevedel Tomaž Faganel

Mesec in zvezde plešejo
bežni ples duhov,
le kdo bi vedno bil
ujetnik zemeljskih skrbi!

Zdaj lahko v mesečini
valoviš mojo barko
in brezmejno te ziblje
naročje morja.

Z zvonika sv. Marka odzvanja
polnočno naznanilo,
vsi mirno dremajo
in le kapitan bedi.

Max Reger

Morgengesang

Johannes Zwick (1496–1542)

Du höchstes Licht, ewiger Schein,
du Gott und treuer Herre mein,
von dir der Gnaden Glanz ausgaht
und leuchtet schön gleich früh und spat.

Das ist der Herre Jesus Christ,
der ja die göttlich Wahrheit ist,
der mit seinr Lehr hell scheint und leucht,
bis er die Herzen zu ihm zeucht.

Er ist der ganzen Welte Licht,
stellt jedem vor sein Angesicht
den hellen, schönen, lichten Tag,
an dem er selig werden mag.

Lili Boulanger

Hymne au soleil

Auguste Lacaussade (1815–1897)

Du soleil qui renaît bénissons la puissance ;
Avec tout l'univers célébrons son retour.
Couronné de splendeur, il se lève, il s'élance
Le réveil de la terre, est un hymne d'amour.

Sept coursiers qu'en partant le Dieu contient à peine
Enflamment l'horizon de leur brûlante haleine
O soleil fécond, tu parais !

Avec ses champs en fleur, ses monts, ses bois épais,
La vaste mer de tes feux embrasée,
L'univers plus jeune et plus frais,
Des vapeurs du matin sont brillants de rosée.

Jutranja pesem

Prevedel Tomaž Faganel

Ti luč najvišja, večni sij,
ti Bog in zvesti moj Gospod,
iz tebe izhaja sijaj milosti
in sveti enako lepo od jutra do večera.

To je Gospod, Jezus Kristus,
ki je vendar božja resnica,
ki s svojim naukom svetlo žari in sveti,
dokler src ne pritegne k sebi.

Je luč vsega sveta,
vsakomur pred njegovim obličjem pokaže
ta svetli, lepi, bleščeči dan,
ko bo morda postal blažen.

Himna soncu

Prevedel Janez Perko

Blagrujmo moč sonca, ki rojeva se znova;
naj celo vesolje vrnitev njegovo slavi.
Ovenčan s sijajem se dviga, se vzpenja,
prebujanje zemlje je himna ljubezni.

Sedmero konj iskrih, ki komaj brzda jih Bog,
razžarja obzorje s svojo žgočo sapo.
O, sonce plodno, ki prihajaš!

S cvetnimi polji, vrhovi in šumami gostimi,
morje prostrano, obžárjeno s tvojimi ognji,
še mlajši ves svet je, bolj svež,
bleščijo se jutranje rose koprene.

Damijan Močnik, foto: Jana Jocič

VOKALNO-INSTRUMENTALNI
PROGRAM

VIP 4

Amor aeternum

18. marec 2022 ob 19.30

(predkoncertni pogovor ob 18.30)

Dvorana Marjana Kozine

Slovenska filharmonija

Zbor in instrumentalni ansambel Slovenske filharmonije

Simon Krečič dirigent

Marta Močnik Pirc sopran (Historicus)

Theresa Plut sopran (Angelus)

David Jagodic tenor (Pilatus)

Jože Vidic bariton (Kristus)

Spored:

Damijan Močnik Passio Anno Domini MMXXII

Nakup vstopnic:

Blagajna Slovenske filharmonije

Kongresni trg 10

1000 Ljubljana

T +386 1 24 10 800

F +386 1 24 10 900

E info@filharmonija.si

ARS

www.filharmonija.si

<https://filharmonija.kupikarto.si>

Slovenska filharmonija – Academia philharmonicorum

@slofilharmonija

Če želite prejemati redna e-obvestila o programu
Slovenske filharmonije, sporočite svoj e-naslov na
info@filharmonija.si.

Koncertni list Slovenske filharmonije

Pretežno vokalni cikel – PVC 4

Izdala: Slovenska filharmonija

Direktor in umetniški vodja OSF: Matej Šarc

Umetniški vodja ZSF: Gregor Klančič

Avtor spremne besede in

urednik besedil skladb: Tomaž Faganel

Jezikovni pregled: Tanja Svenšek

Oblikovanje: Sliced

Prelom: Vlado Trifkovič

Foto na naslovnici: Ingvild Festervoll Melien

Ljubljana, februar 2022

Redakcija koncertnega lista je bila končana 16. februarja 2022.

ISSN 2350-5117

V sodelovanju s programom ARS – 3. programom Radia Slovenija.

Medijski pokrovitelj:

Slovenska filharmonija
Orkester Slovenske filharmonije
Zbor Slovenske filharmonije

Kongresni trg 10
1000 Ljubljana
T +386 1 2410 800
F +386 1 2410 900
E info@filharmonija.si
www.filharmonija.si

Ustanoviteljica Slovenske filharmonije je Vlada Republike Slovenije.
Dejavnost Slovenske filharmonije financira Ministrstvo za kulturo.